

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

קה

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

בתר רוב האבר והוא ליה כמאלן דלא נפק ואין כאן רוב הבהמה לחון ולענין טומאה בגדים מוחין למחנה בני מן ("האי מיעוטא דאבר שילא לחון): **אלא שילא לחין** - של פר ברוב אבר" בתני הפך ין (בג"מ) ולא רוב אחד מן האברים ומיעוטו בתני הפך שפטים האי מיעוטא דאבר שנסאר בפנים תורה אור

בתר רוב אבר שדינן ליה והא נפק ליה או דלמא בתר בהמה שדינן ליה תיקור רבה בר רב הונא מתני לה בגברי במתעסקין בו חמושה בני אדם ונפקו תלתא ופשו להו חרי מאי בתר רוב מתעסקין אולינן או ל" בתר בהמה אולינן "תיקור בעי רבי אלעזר פרים (ג) ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו מדו מי אמרינן כיון דנפקי ג' להו איממו להו או דלמא כיון דהדור הדור אמר ר' אבא בר ממל ת"ש "היו סובלין אותן במוצות ל" הראשונים יצאו חוץ לחומת העזרה ויצאו הראשונים שיצאו חוץ לחומת העזרה מטמאין בגדים והאחרונים (ט) אין מטמאין בגדים עד שיצאו ואי ס"ד כיון דנפקי להו איממו הנך דאיכא גואי (ה) ליטמא אמר ר' יובנא ותסברא הא בעינא ו"אור יבא אל המחנה וליכא אלא רבי אלעזר היכי בעי לה כגון דנקיפי לה בבקולסי "ת"ד" *פרים ופרה *ישעיר המשתלח המשלח השורפן והמוציאן מטמא בגדים והן עצמן ל" אין מטמאין בגדים אלא מטמאין אובליין ומשקין דברי ר"מ ור"ב פרה ופרים מטמאין אובליין ומשקין ומהו שיער המשתלח אינו מטמא ל" שהוא דר' יהודה אינו מטמא אובליין ומשקין בשלמא לרבימאיר כדתנא (ט) דבי ר' ישמעאל "רנא ר"י רבי ישמעאל "על כל זרע זרוע מה זרעים שאין סופן ליטמא פומאה חמורה ל" וצריכין הכשר אף כל שאין סופן ליטמא פומאה חמורה צריכין הכשר יצחה נבלת יעוף מהור שסופה ליטמא פומאה חמורה *ואין צריכה הכשר אלא לרבנן אי את להו דתנא דבי רבי ישמעאל אפילו שיער המשתלח (ג) (ד) אי לית ליה אפי' פרה ופרים מנלן כי אחא רב דימי אמר אמרי במערכא *צריכין הכשר פומאה ממקום אחר בעי רבי אלעזר פרים (ג) ושעירים הנשרפים מהו שיטמאו אובליין ומשקין בפנים כבחוק מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי או לא בתר דבעיא דרד פשטה מחוסר יציאה "כמחוסר מעשה דמי בעאמינה רביאבא בר ר' שמואל מרבי חייא בר אבא נבלת עוף מהור לר' מאיר מהור (ז) שיטמא בכזית רמחא לארעא לא תיבעי לך דנקיט בפומיה לאתיבעי לך כי תיבעי לך דנקיט ליה בידיה מחוסר קריבה כמחוסר מעשה דמי או לא (ט) (ב) בתר דבעיא דרד פשטה) מחוסר

או דלמא בתר בהמה אולינן - תימה אם הבהמה בפנים פשיטא דגברי מהירים כדמוכה טולה שמעתין ויש לומר דה"ק בתר בהמה דוקא אולינן בתר רובא אבל בגביר לא: **או** דלמא כיון דהדור הדור - פי' ביקנטרס דמכעיל ליה לענין טומאה בגדים של אלו שהילאו וקשה אטו מחית עזרה *מקום וטהרה דכיון שנמחו מי יטהרם ורשעה לפרש דמעטיל ליה לענין הטובע בפנים דלמא כיון דיאלו בחוק אפי' לחזרו הטובע בפנים עמא ומסוק דמעטיל ליה מן "כיון דנקיט בבקולסי ומיירי בעומד בחוך ואחור במקלות להזלימם לאחר *שיחורו כדפי'ש בקנטרס - בג"מ: **פריים** הנשרפים - שילאו הפריים והאגשים וחזרו הפריים וגברי מהו פשיטא האגשים וגם בגדים שהיו עליהם טמאין ובחזרתן לא נטהרו אלא לא אגשים אחרים נכנסו בעזרה ויתעסקו בהולאהו או הראשונים לבשו בגדים אחרים מי או טמאים בעסק זה קודם שילאו חוץ לעזרה כיון שילאו הפריים כבר משבו כאילו מוליאים אותם מפתח עזרה ולאחן קאמר בת' "מי תלי מילתא והולאת הפך לבדו חפ"ש שלל ילאו האגשים ח"כ גבי סובלין אותן במוטות כיון שילא הפך ולכן נמחו הראשונים אם כן גם דגורו נמחו ותסברא שיהא תלוי צריכה הפך לבדו והא צניקן ואמר יבא אל המחנה אלא פשיטא "דכעיל גם שילאו האגשים עם הפריים ולכן דגואי לא מטמא וגם צניקין דילך אגשים אחרים שמעולם לא ילאו פשיטא וטהרוין או גבירי קאמרי לה לבשו בגדים אחרים אלא רבי אלעזר הכי בעי דנקיט בבקולסי שדברים ילאו "וחזרו נכ"ן אגשים אחרים ועמדו חוץ לעזרה ומוליין הפריים שבחוק העזרה במקלות מי אמרינן. כיון שהפריים כבר ילאו והאגשים עומדים בחוך עזרה כאילו מוליין אותן מפתח עזרה ולעך וטמאין או מטמאין כאילו לא ילאו הפריים מעולם לחון וטהורים אבל אם נכנסו בפנים גבירי חדשים או הראשונים צנדיים מחדשים כיון שמעולם אלו לא ילאו פשיטא דטהורים אפי' שילאו כבר הפריים - מה שפטים איע מצולר חיה עיקר - ברוך ד"ך: **מחוסר** יציאה כמחוסר מעשה דמי או לא - וז"ל אף מטמאו בפנים אם כן יטמאו חן האיתורים ויש לומר דמחוסר חתיכה פשיטא דהוי כמחוסר מעשה ולא טמאו בשעת פרישתן דמיירי בניתוין *בעל כרחו וצריכותם

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז
כ"ז מ"ז

שספחה דפרה פרק 1
[וע"פ חוספחה יומא פרק 2]

חולין קפ"ה כיתובי חלה
פרה כ"ז

הדורות הב"ח
(א) גם הפך דליכא גואי
מי לטמא אחר רכא הא
נעמא: (ב) שם שיער
המשתלח מי לא ליה ליה
פרה ופרים מנלן כ"ל
ויתכא אפי' נמח: (ג)
רש"י ר"ב או דלמא
(ד) שדין ליה ולאו כרובא
כ"ל ויתכא ורש"י נמח.
(ה) בא"ד חפלו הכי
כ"ז וכו' ספק הלכה על
שבי: (ו) ד"ה בקולסי
וכי' דגמלו ויחלשמי
קמח: (ז) ד"ה הסוקר
וכי' ופר סתוד גמרי
כ"ל ויתכא ורש"י נמח:
[בכ"ז ס"ס נמ]

גליון הש"ס
גבי צריכין הכשר טומאה
עין בכ"ז דף ע"ו ע"א
חולין קפ"ה פה:

כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז

כ"ז מ"ז

שישה מקובצת
א' דלמא בתר:
ב' פריים הנשרפים
ג' יציאת השעירים: ג' תיבת
לוח בנות: ד' במוטות
יעצו הראשונים אונן
ה' האחרונים אינן
מטמאין: ו' תורת השעירות
ז' פריים הנשרפים
ח' המשלח את השעיר
ט' המוציאן מטמאין בגדים
י' והשאר נמחק:
יא' עצמן אינן מטמאין:
יב' מטמאין פספי שריא
יג' וכל דבר שנתן אינו
ענין מטמא: יד' כדתנא
אין חוב"ב ב"ק דף ע"ז:
טו' המורה צריכין הכשר
אף ו' נמחק:

א' בר פפל חוב"ב שמואל נמחק: יג' חוץ שחשפה בכזית: יד' תיבות בתר כ"ל שפשה נמחק: יו' חוץ חו"ב והיא: יז' תיבת ח"ה נמחק: יח' תיבת ופר חוץ והיפסורים נמחק: יט' צריכין הכשר את ו' נמחק: י"ג ע"פ חוספחה יומא פרק 2

א' בר פפל חוב"ב שמואל נמחק: יג' חוץ שחשפה בכזית: יד' תיבות בתר כ"ל שפשה נמחק: יו' חוץ חו"ב והיא: יז' תיבת ח"ה נמחק: יח' תיבת ופר חוץ והיפסורים נמחק: יט' צריכין הכשר את ו' נמחק: י"ג ע"פ חוספחה יומא פרק 2

א' בר פפל חוב"ב שמואל נמחק: יג' חוץ שחשפה בכזית: יד' תיבות בתר כ"ל שפשה נמחק: יו' חוץ חו"ב והיא: יז' תיבת ח"ה נמחק: יח' תיבת ופר חוץ והיפסורים נמחק: יט' צריכין הכשר את ו' נמחק: י"ג ע"פ חוספחה יומא פרק 2

א' בר פפל חוב"ב שמואל נמחק: יג' חוץ שחשפה בכזית: יד' תיבות בתר כ"ל שפשה נמחק: יו' חוץ חו"ב והיא: יז' תיבת ח"ה נמחק: יח' תיבת ופר חוץ והיפסורים נמחק: יט' צריכין הכשר את ו' נמחק: י"ג ע"פ חוספחה יומא פרק 2

א' בר פפל חוב"ב שמואל נמחק: יג' חוץ שחשפה בכזית: יד' תיבות בתר כ"ל שפשה נמחק: יו' חוץ חו"ב והיא: יז' תיבת ח"ה נמחק: יח' תיבת ופר חוץ והיפסורים נמחק: יט' צריכין הכשר את ו' נמחק: י"ג ע"פ חוספחה יומא פרק 2

א' בר פפל חוב"ב שמואל נמחק: יג' חוץ שחשפה בכזית: יד' תיבות בתר כ"ל שפשה נמחק: יו' חוץ חו"ב והיא: יז' תיבת ח"ה נמחק: יח' תיבת ופר חוץ והיפסורים נמחק: יט' צריכין הכשר את ו' נמחק: י"ג ע"פ חוספחה יומא פרק 2

א' בר פפל חוב"ב שמואל נמחק: יג' חוץ שחשפה בכזית: יד' תיבות בתר כ"ל שפשה נמחק: יו' חוץ חו"ב והיא: יז' תיבת ח"ה נמחק: יח' תיבת ופר חוץ והיפסורים נמחק: יט' צריכין הכשר את ו' נמחק: י"ג ע"פ חוספחה יומא פרק 2

א' בר פפל חוב"ב שמואל נמחק: יג' חוץ שחשפה בכזית: יד' תיבות בתר כ"ל שפשה נמחק: יו' חוץ חו"ב והיא: יז' תיבת ח"ה נמחק: יח' תיבת ופר חוץ והיפסורים נמחק: יט' צריכין הכשר את ו' נמחק: י"ג ע"פ חוספחה יומא פרק 2

טבול יום פרק שנים עשר זבחים קו

עין משפט
גר מצוה

אף כאן ס' ג' ורכבנו. דמפקי ליה לקרא לטומאה בגדים ולית לכו
ג'ט: סיכא שריף להו. לאחו רוח של ירושלים: לטונו של ירושלים.

השוואה: והמעלה: כיון שנגע בו טומאה. אט"ג דמשכחם
לה כשתחב לו חצירו צבית הבלישה סתמא דמלתא

רבי אליעזר בן יעקב ס"א. דאמר תורה אור

אף כאן למורה של ירושלים אלא לרבנן
היבא שריף להו כדתניא היבן נשרפין לצפון
ירושלים חוץ לשלש מתנות רבי יוסי הגלילי
אומר "אבות הדשן נשרפין אמר רבא מאן
תגא דפליג עליה דר' יוסי הגלילי ר' אליעזר
בן יעקב נהיה דתניא על שפך הדשן
ישרף שיהא שם דשן (שיקדים לשם דשן) ר'
אליעזר בן יעקב אומר שיהא מקומו משופך
אמר ליה אביי דילמא במקומו משופך
פליגי תנו רבנן השורף ממשא בגדים יבא
המצית אתהאור ממשא בגדים ולא המסדר
את המערכה ממשא בגדים ואיהו השורף
המסייע בשעת שריפה יכול אף משנעשו
אפר ממשא בגדים תלמוד לומר אותם
אותם מטמאין בגדים זמשינעשין אפר אין
מטמאין בגדים רבי שמעון אומר אותם
מטמאין בגדים ניחך הבשר אין מטמאין
בגדים מאי ביניהו אמר רבא איכא ביניהו
דשייהא חרוכא:

הדרן עלך טבול יום

השוואה: קדשים כהון יתהעלה
כהון. בהעלם אחר:

חייב על השחיטה וחיוב על העלייה.
שהן שני גופי עבירה דתרווייהו כחיבי
אשר יטחט ואשר יעלה (ויקרא י'): שלא
סעלם אלא דבר פסול. ולכן מתקבל
בפנים בעיני דכתיב ואל פתח אהל
מועד לא יבאו (ספ) : כיון שסוילאו
פסלו. ופ"ה חייב וה"ה לטווח כהון
ומעלה כהון: טעמא שאכל בו. משום
דפליגי ר' יוסי הגלילי ורבנן בתרתייהו
ודמו הק פלוגתא לתדדי הטינה גבי
הדי: כיון שנגע בו טמאוס. ופ"ה
[כי] הדר אכל ליה מחיבי ומה לי
נטמא בשר על ידו מה לי נטמא ע"י
אחרים: שאינו חייב אלא על טומאה
סגוף. כדכתיב וטומאתו עליו וכרתה
ודרשין בפ' בית שמי (גמ' דף גנ.)
בטומאת הגוף הכתוב מדבר מי
טומאה פרחת ממנו: גמ' שחיטה
בהעלה ב' פרשיות סמוכות זו לזו
באחרית מות: אלא אזהרה מגזל.
דקא מחיבינן ליה כן עליה טמאתא שאין
טמאת בזה אלא על לכו וכרת

כדתנן (ג) הפסח והמילה מלות עשה
ואין חיבינן עליהן טמאת במסכת
כריתות (דף ג) וקשה לפי דברינו
אלו הן הלוקין (מכות דף יג:) משמע
דקרבן לא בני אזהרה דפריך ההס
ודילמא אזהרה לקרבן הוא דלא פסח
ומילה לית ביה אזהרה לא מייחיי
קרבן ומשי ההס היינו טעמא משום
דליחיקו כל התורה כולה לעבודת
כוכבים מה עבודת כוכבים שב ואל
תעשה לפסוקי בני דקוס עשה יטוה
וגראה לפרש דהאי דבעי הכא אזהרה
מנא לן היינו משום דמטיב ליה בפרק
אלו הן הלוקין (ספ) השוטם והמעלה
בחוץ ולאו אמאי ק"ו והאי דקמי
בכריתות (דף ג) הפסח והמילה
מלות עשה היינו כלומר דקוס עשה
יטוה ולהכי לית ביה טמאת ומיהו
לקמן בשמעתין משמע דלפסוקי לאו
קמיה דפריך רבא הא דתנן פסח
ומילה מלות עשה תיב"ק מוותר
ומה מוותר שלא ענש הזוהר כו' וכן
פ' המוצא תפילין (שיריזין דף יז.) ילא

השוואה והמעלה בחוץ חייב על השחיטה

וחייב על העלאת רבי יוסי הגלילי
אומר "שחט בפנים והעלה בחוץ" שחט
בחוץ והעלה בחוץ פטור שלא העלה אלא
דבר פסול אמרו לו אף השוחט בפנים ומעלה
בחוץ כיון שהוציא פסלו *הטמא שאכל בין
קדש טמא בין קדש טהור 'חייב רבי יוסי
הגלילי אומר טמא שאכל טהור חייב וטמא
שאכל טמא פטור שלא אכל אלא דבר טמא
אמרו לו אף טמא שאכל את הטהור כיון
שנגע בו טמאוהו וטהור שאכל טמא פטור
שאינו חייב אלא על טומאת הגוף: גמ'
בשלמא ה העלה כתיב עונש וכתוב אזהרה
עונש דכתיב ואל פתח אהל מועד לא
יבאו (ספ) הביאו אזהרה דכתיב השמר לך פתח תעלה
עולותיך ובי הא דא"ר אבין א"ר *אליעזר כל
מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לא
תעשה אלא שחיטה בשלמא עונש דכתיב
ויאל פתח אהל מועד לא הביאו אלא אזהרה
מגזל אמר קרא ואל יובחו עוד ה היא מיבעי
ליה לכר"א *דאמר ה' מנין לזובח בהמה
למקדשים שהוא חייב דכתיב ולא יובחו עוד
את זבוחיהם אם אינו ענין לכדרכה י' דכתיב
איכה יעבדו תנהו ענין לשלא כדרכה אמר
רבה קרי ביה ולא יובחו וקרי ביה ולא עוד
אבתי מיבעי ליה לכדתניא עד כאן הוא
מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור
הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות
שהרי

פסח [ומילה] שהן מלות עשה [ופריך] *
הא כתיב ושמרת את החוקה וא"ר
אילעאי כל מקום שנאמר השמר פתח
היא לא תעשה אלאהו פירושא ילא
פסח [ומילה] שיש בטעמה היינו שאין
לאו ואזהרה ואין לומר דסוגיא דידן
כרבינא דמשי טיביא אחרתא בפרק
אלו הן הלוקין (מכות דף יג:) ומלי
למימר אליביה דקרבן קבעי אזהרה
דמ"מ קמי' דרבא אדרבא דהיינו רבא
בשמעתין והיא מסקנא דמסת
דקרבן לא בני אזהרה אליבא דרבא
ולפירוט הקונטרס מני קשה קת
דלמאי תני טעמא דפסח ומילה
משום דלית ביה לאו תיפוק ליה משום
דלית ביה מעשה דאשילו לר"ע דלמר
לא בני מעשה הא דמר ריש לקיש
בריש כריתות (דף ג:) נהי דלא בני
ר"ע מעשה רבה מעשה וטווא בני
מיהו איכא לאוקמה שמעתין כרבי
יוחנן דלמר ר"ע לא בני מעשה כלל
וגראה לפרש דלשנא דמתי' קא דייק
דקמי פסח ומילה מלות עשה היינו
שהס דקוס עשה ומשמע מני הטווח
דלית ביה אזהרה כלל:

מניין לזובה בהמה למקדשים

שהוא חייב. פי' בקונטרס
אע"פ שטבולתו דרך ציון לסקלו
בזבנים וזה שובדו דרך כבוד ולא
קרינא ביה איכה יעבדו הגוים האלהות
אלהיהם ושלטן קן אפ"ה מניין שחייב
וגראה דלא הנהו ללא אורחיהו
בזבניה אע"ג דמטבדים מיכא לא
נפקא מאיכה יעבדו כדמוכא בפרק
ארכש מיתות (פסדרין דף סו.) דלמר
צבנות כוכבים [למה] אחת
מאיכה

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה ודלמא וכו'
משוך ס"ד ואח"כ
תה"ד המסייע כהון
המתעסק: (ג) שם ד"ה
דשיל וכו' לא מיקרי
ולר"ם כ"ל ותיבא אליעזר
כרבי נמח: (א) שם
ד"ה אלא וכו' כדמק
במ"ם כריתות הפסח וכו'
טמאת ס"ד: (ד) שם
ד"ה למקדשים וכו' איכה
יעבדו ואפ"ה כ"ל וחיות
ונעשה כן נמח:
[ג' לביבאין]

שחיבתו: ס' סוכה ה. ע"ג
ד' שטווח: ל' שכות
יג' ממחוט: ל' ע"ג

[פסדרין סא: ע"ג נא].
גליון הש"ס
תוס' ד"ה אזהרה וכו'
דקרבן לא בני
אזהרה: פ"ו כ"ק דף
קא ע"ג תוס' ד"ה מאי
לאו שטווח דף י"ט
תוס' ד"ה ל"ט:

גליון הש"ס
תוס' ד"ה אזהרה וכו'
דקרבן לא בני
אזהרה: פ"ו כ"ק דף
קא ע"ג תוס' ד"ה מאי
לאו שטווח דף י"ט
תוס' ד"ה ל"ט:

שחיבתו דרך ציון לסקלו בזבנים
זה שובדו דרך כבוד ולא קרינא ביה
איכה יעבדו (ד) ואפ"ה קן אפ"ה
מניין שהו חייב: קרי ביה ולא יובחו
וקרי ביה ולא עוד. דהי לכדרכי
אלעזר לכותב ולא עוד את זבוחיהם
לשעירים והאי דכתיב ולא יובחו
לאזהרת שחוטין חוץ אחא דסמיך
להאיא פרשתא פ"ט. עד המקרא
הוא דלא יזבח כל הענין העליון
כאן *טעמא כרת על שחיטת חוץ ועל
העולות חוץ: מדבר בגדים
שקדישן בטעמא איסור טכמות.
משאוקם המשכן דאלו הקך דהוקדשו
מריבו קרא כהדיא מסתמא לא שמעינן
להו: לכדרכה ואחת לשאל כדרכה
ואחת לחקן ופריך כדרכה
מאיכה

שימה מקובצת

א] ירושלים וירושלם תיבת
אלא נמחק: ב] הרשן ון
נשרפין. ע"י בכפסוד
ופרח דף כ"א ע"ג ב"ג: ה'
היא נמחק: ד] אביי
דלמא: ה] השורף
המתעסק בכריתות שריפה
משמא בגדים: ו] חובות
משמא בגדים נמחק:
ז] השורף זה המסייע:
ח] בשלמא העלאת כתיב:
ט] יבאו אזהרה תיבת
הביאו נמחק: י] עוד את
זבוחיהם לשעירים האי:
יא] דאמר ר"א מנין:
יב] לכדרכה דפקא לן
מאיכה יעבדו י"ג: סה"ד
ע"ג ענש כרת:
לב] ליה עלה: כ] ליה עלה:

[ועי' תוס' חולין קא ד"ה
שפיר וזו' פסדרין פג'
ד"ה פתח]
ע"ג א מ"י פ"ו ס"ו מ"ה'
מעשה הקרבנות
הלכה ד'
ע"ג ב ג מ"י פ"ה מ"ה'
פ"ה ארומה ס"ד:
א ד ה מ"י פ"ח ס"ח מ"ה'
מעשה הקרבנות ס"ה:
ב ו מ"י פ"ח ס"ח מ"ה'
פסולי המוקדשין
הלכה י'
ג מ"י פ"ח ס"ח י':
ד ה מ"י פ"ח ס"ח מ"ה'
ע"ג ס"ד ג':
ז' למתני' דהכא קא י"ג

חולין קא.

ל"ה אילעא